

Readme για το Pacman

Άγγελος Τσιτσόλης sdi2000200

Φεβρουάριος 26, 2022

Πρόβλημα 1

Στο πρώτο ερώτημα μας ζητείται να κάνουμε μια σειρά από ενέργειες. Αρχικά για την δημιουργία του `sentence1` και του `sentence2` χρησιμοποιώ την συνάρτηση `Expr`, προκειμένου να μετατρέψω κάθε φορά τις λογικές εκφράσεις που δίνονται (π.χ A, B, C, D) σε κατάλληλη μορφή `Expr` ώστε να δημιουργήσω αυτά στην συνέχεια τις προτάσεις που ζητείται για την δημιουργία της τελικής λογικής έκφρασης που θα επιστρέψω. Συγκεκριμένα σκέφτηκα να φτιάχνω μικρές εκφράσεις με τις λογικές εκφράσεις μορφής `Expr` (που θα προκύψουν μέσω της κλήσης της συνάρτησης `Expr()` κάθε φορά) και στην συνέχεια να τα τοποθετώ σε λίστες ώστε να είναι μαζεμένα και πιο εύκολο να σχηματίσω έτσι την τελική λογική έκφραση που μου ζητείται. Για την δημιουργία ορισμένων προτάσεων χρησιμοποιώ την συνάρτηση `disjoin` η οποία προσθέτει το λογικό "or" μεταξύ εκφράσεων όπως επίσης και την συνάρτηση `conjoin` η οποία προσθέτει το λογικό "and" μεταξύ εκφράσεων. Στην συνέχεια αφού έχω δημιουργήσει τις προτάσεις (από τις οποίες αποτελείται η τελική λογική έκφραση) και τις έχω φέρει κάπου μαζεμένες (όπως είπα σε μια λίστα πχ) τότε τις ενώνω μέσω της συνάρτησης `conjoin` ώστε να δημιουργηθεί έτσι μια έκφραση `Expr` που θα περιέχει όλες τις προτάσεις που έφτιαξα και επιστρέφω το αποτέλεσμα αυτής της ένωσης. Στην συνάρτηση `sentence1()` και στην συνάρτηση `sentence2()` κάνω πολύ παρόμοια πράγματα. Στην συνάρτηση `Sentence3()` κάνω τα ίδια πράγματα απλώς χρησιμοποιώ την συνάρτηση `PropSymbolExpr()` μέσω της οποίας φτιάχνω τις εκφράσεις που ζητείται όπως για παράδειγμα "Pacman is born at time 0." Για την δημιουργία των `sentence1, sentence2, sentence3` συναρτήσεων απλώς ακολουθώ τις οδηγίες που δίνονται στην εκφώνηση.

Στην συνέχεια τεστάρω τις προτάσεις που δημιουργήθηκαν προηγουμένως στην συνάρτηση `findmodel` όπου και κρατάω σε σχόλια τα αποτελέσματα των κλήσεων της συνάρτησης μέσα στην συνάρτηση.

Για την υλοποίηση της `findModelCheck`, θα πρέπει να φτιάξω ένα λεξιλόγιο που θα περιέχει την λογική έκφραση και την τιμή `True` ή `False`, ώστε η συνάρτηση να είναι παρόμοια με την συνάρτηση `findModel`. Συγκεκριμένα χρησιμοποιώ την κλάση `dummyclass` έτσι ώστε να μπορέσω να αναπαραστήσω μια λογική έκφραση στην περίπτωση μας το `a` χωρίς τα " ", διότι όσο προσπαθούσα να αναπαραστήσω την λογική έκφραση ως `string` τότε μου προέκυπτε συνεχώς λάθος, αλλά χρησιμοποιώντας την `dummyclass` η αναπαράσταση γίνεται όπως πρέπει δηλαδή όπως προκύπτουν από την συνάρτηση `Expr()`. Αυτό καθώς το έψαξα γενικότερα είδα ότι υλοποιείται χάρη στην συνάρτηση `repr` όπου στην `python` έχει την ιδιότητα να κάνει αυτήν την συγκεκριμένη αναπαράσταση. Τέλος επιστρέφω το αποτέλεσμα που προκύπτει.

Στην συνάρτηση `entails` ζητείται ουσιαστικά εφαρμογή της γνωστής μεθόδου της ανάλυσης. Ουσιαστικά μέσω της ανάλυσης αποδεικνύουμε ότι μια λογική πρόταση A έπεται λογικά της `knowledge base` μας. Ο τρόπος με τον οποίο γίνεται η ανάλυση είναι ο εξής: παίρνουμε την αρνητική μορφή της πρότασης που θέλουμε να δείξουμε ότι έπεται λογικά και την κάνουμε ουσιαστικά `conjoin` με την βάση μας ώστε να προκύψει κάτι του τύπου $KB \wedge \neg A$. Στην συνέχεια προσπαθούμε μέσω απαλοιφών να δείξουμε ότι καταλήγουμε σε κενό, ώστε να μπορούμε να πούμε εν τέλει ότι αποδεικνύεται αυτό που θέλουμε. Όπως στην ανάλυση έτσι και εδώ θα κάνουμε τα ίδια ακριβώς βήματα απλώς θα χρησιμοποιήσουμε την συνάρτηση `findModel` για να ελέγξουμε αν υπάρχει ένα ικανοποιητικό μοντέλο. Σε περίπτωση που δεν υπάρχει ικανοποιητικό μοντέλο τότε αποδείξαμε αυτό που θέλουμε αλλιώς αποδεικνύεται ότι η πρόταση A δεν έπεται λογικά. Άρα αυτό εφαρμόζω και στην συνάρτηση `entails`.

Για την συνάρτηση `pl_inverse` απλά ακολουθήσα ακριβώς τις οδηγίες.

Πρόβλημα 2

Προκειμένου η λογική μας πρόταση (που αποτελείται από λογικές εκφράσεις) να είναι αληθής αν τουλάχιστον μία από τις εκφράσεις είναι αληθής τότε πολύ απλά κάνω disjoin τις εκφράσεις . Καθώς αν έχω διάζευξη χρειάζεται μόνο μία από τις εκφράσεις να είναι αληθής για να είναι συνολικά η πρόταση αληθής.

Προκειμένου η λογική μας πρόταση (που αποτελείται από λογικές εκφράσεις) να είναι αληθής αν το πολύ μία από τις εκφράσεις δωθεί ως αληθής ή και καμία τότε αρχικά χρησιμοποίησα την συνάρτηση `itertools.combinations()` η οποία αυτό που θα κάνει είναι ότι , με τις λογικές εκφράσεις που θα τις δώσουμε θα δημιουργήσει τους κατάλληλους συνδυασμούς μεταξύ των λογικών εκφράσεων . Αυτό δίνεται από την εκφώνηση οπότε έτσι και αλλιώς θα έπρεπε να το κάνουμε οπότε έχοντας αυτά σκέφτηκα το εξής : σε περίπτωση που δίνονται οι λογικές εκφράσεις A,B,C,D και δημιουργούνται οι συνδυασμοί από την κλήση της συνάρτησης που προαναφέρα τότε θα προκύψει κάτι του τύπου [(A, B), (A, C), (A, D), (B, C), (B, D), (C, D)]. Οπότε από αυτήν την λίστα κάνω για κάθε συνδυασμό αρνητικές τις λογικές εκφράσεις από τις οποίες αποτελείται , επίσης για κάθε συνδυασμό προσθέτω μεταξύ των λογικών εκφράσεων που αποτελούν τον συνδυασμό το λογικό `or` ώστε να ισχύει ή η μία λογική πρόταση ή η άλλη και τέλος ενώνω με το λογικό `and` όλους τους συνδυασμούς. Οπότε ουσιαστικά σε περίπτωση που δωθεί ότι το A είναι TRUE προκύπτει το εξής $[(\neg A(F) \vee \neg B(T)) \wedge (\neg A(F) \vee \neg C(T)) \wedge (\neg A(F) \vee \neg D(T)) \wedge (\neg B(T) \vee \neg C(T)) \wedge (\neg B(T) \vee \neg D(T)) \wedge (\neg C(T) \vee \neg D(T))]$, άρα θα η τελική έκφραση θα είναι αληθής ενώ σε περίπτωση που δωθούν σε δύο ή παραπάνω εκφράσεις από αυτές που δίνονται η τιμή True τότε θα προκύψει false ως τελικό αποτέλεσμα .Για παράδειγμα Αν δωθεί η τιμή True στις λογικές εκφράσεις A και B τότε προκύπτει $[(\neg A(F) \vee \neg B(F)) \wedge (\neg A(F) \vee \neg C(T)) \wedge (\neg A(F) \vee \neg D(T)) \wedge (\neg B(F) \vee \neg C(T)) \wedge (\neg B(F) \vee \neg D(T)) \wedge (\neg C(T) \vee \neg D(T))]$ άρα θα είναι False το τελικό αποτέλεσμα.Ομοίως αν καμία δεν δωθεί ότι είναι True θα προκύψει το επιθυμητό αποτέλεσμα $[(\neg A(T) \vee \neg B(T)) \wedge (\neg A(T) \vee \neg C(T)) \wedge (\neg A(T) \vee \neg D(T)) \wedge (\neg B(T) \vee \neg C(T)) \wedge (\neg B(T) \vee \neg D(T)) \wedge (\neg C(T) \vee \neg D(T))]$

Για την συνάρτηση `exactlyOne()` κάνουμε σχεδόν το ίδιο με την προηγούμενη συνάρτηση , απλώς στην περίπτωση αυτή δίνεται ότι η τελική λογική έκφραση θα βγεί αληθής μόνο αν δωθεί ότι μία από τις λογικές εκφράσεις(π.χ. A,B,C,D) είναι αληθής .Δηλαδή σε περίπτωση που δωθεί ότι καμία από τις λογικές εκφράσεις δεν είναι αληθής ή πάνω από μία δωθεί αρχικά αληθής τότε δεν θα έχουμε αληθή την τελική λογική έκφραση.Για να υλοποιηθεί αυτό θα χρησιμοποιήσω ότι και πριν απλώς θα προσθέσω και το εξής: σε περίπτωση που έχω τις εκφράσεις (A,B,C,D) τότε προσθέτω $(A \vee B \vee C \vee D)$. Μ'αυτό τον τρόπο τον τρόπο 'σιγουρεύουμε' ουσιαστικά ότι μόνο αν δωθεί μόνο μία λογική έκφραση ότι είναι αληθής , μόνο τότε θα δειχθεί ότι η τελική έκφραση θα είναι αληθής.Για παράδειγμα αν δωθεί ότι το A είναι TRUE προκύπτει το εξής $[(\neg A(F) \vee \neg B(T)) \wedge (\neg A(F) \vee \neg C(T)) \wedge (\neg A(F) \vee \neg D(T)) \wedge (\neg B(T) \vee \neg C(T)) \wedge (\neg B(T) \vee \neg D(T)) \wedge (\neg C(T) \vee \neg D(T)) \wedge (A(T) \vee B(F) \vee C(F) \vee D(F))]$. Ωστόσο σε περίπτωση που δωθεί ότι True είναι οι λογικές εκφράσεις A και B τότε προκύπτει $[(\neg A(F) \vee \neg B(F)) \wedge (\neg A(F) \vee \neg C(T)) \wedge (\neg A(F) \vee \neg D(T)) \wedge (\neg B(F) \vee \neg C(T)) \wedge (\neg B(F) \vee \neg D(T)) \wedge (\neg C(T) \vee \neg D(T)) \wedge (A(T) \vee B(T) \vee C(F) \vee D(F))]$ άρα γίνεται κατανοητό ότι η τελική λογική πρόταση δεν θα είναι True.Ομοίως και σε περίπτωση που όλες είναι false $[(\neg A(T) \vee \neg B(T)) \wedge (\neg A(T) \vee \neg C(T)) \wedge (\neg A(T) \vee \neg D(T)) \wedge (\neg B(T) \vee \neg C(T)) \wedge (\neg B(T) \vee \neg D(T)) \wedge (\neg C(T) \vee \neg D(T)) \wedge (A(F) \vee B(F) \vee C(F) \vee D(F))]$

Πρόβλημα 3

Στην συνάρτηση `pacmanSuccessorAxiomSingle` αυτό που κάνω είναι απλά να επιστρέφω αυτό που αναφέρουν τα σχόλια δηλαδή το εξής : `Current <==> (previous position at time t-1) (took action to move to x, y)`

Για την συνάρτηση `pacphysicsAxioms` υλοποιώ τα εξής :

1. for all (x, y) in `all_coords`:
If a wall is at (x, y) -- > Pacman is not at (x, y)

2. Pacman is at exactly one of the squares at timestep t.
3. Pacman takes exactly one action at timestep t.
4. Results of calling sensorModel(...), unless None.
5. Results of calling successorAxioms(...), describing how Pacman can end in various locations on this time step. Consider edge cases. Don't call if None.

Για το πρώτο από τα παραπάνω ουσιαστικά αυτό που κάνω είναι να εκφράσω κάθε θέση ως θέση του που μπορεί να βρίσκεται το πακμαν και αλλά και ως θέση που μπορούμε να έχουμε τοίχο . Οπότε για κάθε θέση (all_coords) υλοποιώ την εξής έκφραση If a wall is at (x, y) \rightarrow Pacman is not at (x, y) (βάζω σε μια λίστα τις θέσεις του πακμαν και σε μια άλλη τις θέσεις για τους τοίχους και χρησιμοποιώντας και την συνάρτηση zip φτιάχνω αυτές τις εκφράσεις που μου ζητείται για κάθε (x,y)). Όπου τέλος τα κάνω conjoin και τα προσθέτω στην βάση.

Για το δεύτερο μπούλετ ουσιαστικά κάνω την διαδικασία που υλοποιώ στην συνάρτηση exactly one Γενικότερα , αυτό το κομμάτι κώδικα εμφανίζεται συνεχώς στον κώδικα , συγκεκριμένα είναι ο κώδικας που χρησιμοποιώ για να υλοποιήσω την συνάρτηση exactlyone . (Γνωρίζω ότι Θα μπορούσα να χρησιμοποιήσω απλώς την exactlyone απευθείας απλώς δεν είχα χρόνο να αλλάξω όλο τον κώδικα ξανά οπότε το άφησα έτσι εξηγώντας το παρακάτω.:

```
lit=[] ##### From here the following proc
for x in squares_list :
    lit.append(~x)
clauses=list(itertools.combinations(lit,2))
lit2=[]
lit3=[]
final=[]
lit3=disjoin(squares_list)
final.append(lit3)
for x in clauses:
    for y in x:
        lit2.append(y)
        final.append(atLeastOne(lit2))
        lit2.clear()
squares=conjoin(final) #####
```

Εξηγώ κάθε εντολή παρακάτω. Στόχος αποτελεί να φέρουμε τις λογικές εκφράσεις που δίνονται σε συγκεκριμένη μορφή έτσι ώστε η τελική λογική έκφραση που θα προκύψει να είναι αληθής μόνο αν δωθεί ως αληθής μόνο μία λογική έκφραση από αυτές που θα δοθούν εξ ' αρχής. Όπως στην συνάρτηση exactly one , δηλαδή εν τέλει να φτιάσω σαυτήν την μορφή π.χ. $[(\neg A \vee \neg B) \wedge (\neg A \vee \neg C) \wedge (\neg A \vee \neg D) \wedge (\neg B \vee \neg C) \wedge (\neg B \vee \neg D) \wedge (\neg C \vee \neg D) \wedge (A \vee B \vee C \vee D)]$

lit=[] Ουσιαστικά στην λίστα αυτή θα βάλω τις αρνητικές μορφές κάθε λογικής έκφρασης.
for x in squares_list : ο βρόγχος αυτός χρησιμοποιείται για να κάνουμε αρνητική κάθε λογική έκφραση
To squares_list περιέχει τις λογικές μας εκφράσεις.
lit.append(~x) βάζουμε κάθε αρνητική έκφραση στην λίστα.
clauses=list(itertools.combinations(lit,2)) Ουσιαστικά εδώ γίνονται όλοι συνδυασμοί μεταξύ των λογικών εκφράσεων και δίνονται στην μεταβλητή clauses

lit2=[] Η λίστα αυτή χρησιμοποιείται για να μπαίνουν σ αυτήν οι λογικές εκφράσεις ανα δύο κάθε φορά
lit3=[] Η λίστα αυτή χρησιμοποιείται για να κρατάμε μαζεμένμα σε ένα χώρο τις διαζεύξεις που δημιουργούνται
final=[] κρατείται εδώ το αποτέλεσμα απο την κλήση της συνάρτησης **atLeastOne**
lit3=disjoin(squares_list) Εδώ κρατάμε την μορφή $(A \vee B \vee C \vee D)$
final.append(lit3) Το βάζουμε στην τελική λίστα
for x in clauses: Για κάθε στοιχείο x μέσα στην **clause** δηλαδή για κάθε συνδυασμό καθώς κάνουμε iterate γίνονται τα παρακάτω
for y in x: για κάθε συνδυασμό (x) παίρνουμε τα στοιχεία του το πρώτο του και το δεύτερο του .
lit2.append(y) τα βάζουμε στην λίστα **lit2**
final.append(atLeastOne(lit2)) μαυτήν την εντολή δίνοντας τα στοιχεία που έχει εκείνη την στιγμή η **lit2** (δηλαδή του συγκεκριμένου συνδυασμού) και επιστρέφεται μία λογική έκφραση η οποία θα έχει την ιδιότητα ότι θα είναι αληθής μόνο αν δίνουμε σε μία απο τις λογικές εκφράσεις που αποτελούν την τελική λογική έκφραση την τιμή αληθής
lit2.clear() κάθε φορά που γεμίζει με δύο στοιχεία η λίστα αυτή δλδ με τα στοιχεία ενός συνδυασμού κάνουμε **clear** για να περάσουμε στον επόμενο συνδυασμό.
squares=conjoin(final) στο τέλος κάνουμε **conjoin** κάθε αποτέλεσμα για να φτάσουμε στην μορφή $[(\neg A \vee \neg B) \wedge (\neg A \vee \neg C) \wedge (\neg A \vee \neg D) \wedge (\neg B \vee \neg C) \wedge (\neg B \vee \neg D) \wedge (\neg C \vee \neg D) \wedge (A \vee B \vee C \vee D)]$

Αυτό τον κώδικα τον χρησιμοποιώ γενικά πολυ στο πρόγραμμα και σε αρκετές περιπτώσεις αλλάζει με βάση τις λογικές εκφράσεις που δέχεται αρχικά για παράδειγμα **direction,squares_list και λοιπά**

Ομοίως για το τρίτο μπουλετ κάνω την ίδια τακτική με αμέσως προηγούμενο μπουλετ απλά για τα **actions** που μπορεί να κάνει ιτο πακμαν.

Στο τέταρτο μπουλετ ουσιαστικά ελέγχο αν έχει δωθεί **sensorModel** διότι μπορεί να μην έχει δωθεί . Αν έχει δωθεί το συμπεριλαμβανω και αυτό στο τελικό αποτέλεσμα αλλιώς όχι.

Τελευταίο μπουλετ ελέγγω αν υπάρχει **successorModel** και σε περίπτωση που υπάρχει ελέγχο τον χρόνο που δίνεται διότι αν ο χρόνο είναι μηδέν δεν υπάρχει το τρανζισιον που μας έφερε στο timestep $t=0$. Δηλαδή αν είμαστε για $t=0$ δεν υπάρχει ενέργεια που έγινε προηγούμενως και φτάσαμε σ αυτήν που είμαστε την $t=0$ διότι ουσιαστικά την $t=0$ ξεκίνησε το πακμαν δεν γίνεται να υπήρξε ενέργεια την $t-1$ για $t=0$.

Για την συνάρτηση **checkLocationSatisfiability** εκτελώ ότι μου ζητείται δηλαδή :

1. Προσθέτω στην KB το αποτέλεσμα της **pacphysics axioms** για τις απαραίτητες χρονικές στιγμές , δηλαδή για $t=0$ και για $t=1$, χωρίς την **sensorModel** και χρησιμοποιώντας την **allLegalSuccessorAxioms**.
2. Προσθέτω στην KB την θέση (x_0, y_0)
3. Προσθέτω στο KB τις εκφράσεις το πακμαν κάνει την **action0** και την **action1**

Επειτα υλοποιώ τα **model1** και **model2** .Όπου το **model1** εκφράζει ότι το πακμαν την χρονική στιγμή $t=1$ βρίσκεται στην θέση (x_1, y_1) , ενώ το **model2** εκφράζει ότι δεν βρίσκεται στην θέση αυτή.Οπότε στην μία περίπτωση κάνω **conjoin** το **model1** στην βάση και καλώ την **findmodel** προκειμένου να ελέγξουμε αν υπάρχει ένα ικανοποιητικό μοντέλο και το αποτέλεσμα (**True** ή **False**)που προκύπτει απο την κλήση αυτή το κρατάω στην τελική λίστα που θα επιστρέψω . Στην άλλη περίπτωση κάνω το ίδιο με το **model2** και ομοίως το αποτέλεσμα το κρατάω στην τελική λίστα που θα επιστραφεί.Την τελική λίστα την μετατρέπω σε tuple και το επιστρέφω.

Πρόβλημα 4

Για την συνάρτηση **positionLogicPlan** κάνω ομοίως ότι μου ζητείται απο την εκφώνηση .

Προσθέτω αρχικά στην KB την αρχική θέση του πακμαν την χρονική στιγμή $t=0$

Μέσα στον βρόγχο για $t=0$ έως $t=49$ το σκεπτικό είναι τα εξής: Εκτυπώνουμε κάθε

φορά την μεταβλητή t .

Αρχικά να σημειωθεί ότι πράττουμε ανάλογα με τον χρόνο t . Δηλαδή για $t = 0$ πράττουμε αλλιώς και για $t > 0$ πράττουμε αλλιώς.

$t=0$

Για $t = 0$ προσθέτω στην KB ότι το πακμαν μπορεί να βρίσκεται την $t = 0$ σε μόνο μία από τις διαθέσιμες θέσεις. Οπότε με τις υπάρχουσες πληροφορίες κατευθύνω ελέγχω αν μπορεί να υπάρξει μια σειρά από ενέργειες έτσι ώστε το πακμαν να βρίσκεται στην θέση στόχου που θέλουμε. Αν βρεθεί ότι είμαστε στον στόχο τότε θα επιστραφεί None διότι με το που ξεκινάμε βρισκόμαστε στον στόχο. Έπειτα προσθέτουμε στην KB την πληροφορία ότι το πακμαν μπορεί να διαλέξει μόνο μία ενέργεια προκειμένου να βρεθεί στην επόμενη διαθέσιμη θέση. Για $t = 0$ δεν ελέγχουμε το `pacmanSuccessorAxiomSingle` διότι την $t = 0$ ουσιαστικά ξεκινάει το πακμαν και δεν υπήρχε προηγούμενη χρονική στιγμή μέσω της οποίας φτάσαμε στην θέση που βρίσκεται την $t = 0$, δηλαδή σε περίπτωση που καλούσαμε την συνάρτηση θα υπολογίζαμε την ενέργεια που έκανε το πακμαν την $t = -1$ που είναι άτοπο.

$t > 0$

Για $t > 0$ προσθέτουμε στην KB την πληροφορία ότι ο πακμαν μπορεί να βρίσκεται σε μία μοναδική θέση. Ωστόσο επειδή το $t > 0$ προσθέτουμε επίσης το αποτέλεσμα της συνάρτησης `pacmanSuccessorAxiomSingle` για κάθε θέση δηλαδή το `tranzision` για κάθε θέση που εκφράζει πως βρέθηκε σε μια θέση την τωρινή χρονική στιγμή από την αμέσως προηγούμενη στιγμή. Μαυτές τις πληροφορίες ελέγχουμε αν υπάρχει μια σειρά από ενέργειες που εκφράζει ότι το πακμαν έφτασε μαιυτόν τον τρόπο στον τελικό στόχο. Έπειτα προσθέτουμε την ενέργεια για την επόμενη θέση την επόμενη χρονική στιγμή που μπορεί να πάρει για τους μελλοντικούς ελέγχους.

Πρόβλημα 5

Η συνάρτηση `foodLogicPlan` είναι ουσιαστικά ίδια με την προηγούμενη συνάρτηση απλώς με μερικές διαφορές.

$t=0$

Για αυτήν την χρονική στιγμή κάνουμε το ίδιο με την προηγούμενη συνάρτηση, ωστόσο ο στόχος είναι διαφορετικός δηλαδή θα ελέγξουμε ως στόχο αν έχουν φαγωθεί όλα τα φαγητά από κάθε θέση. Γιαυτό και ως στόχο αυτό που έκανα ουσιαστικά ήταν να εκφράσω την άρνηση για κάθε θέση που έχει φαγητό και την εισάγω στην KB. Σε περίπτωση που ισχύει αυτή η πληροφορία τότε σημαίνει ότι φτάσαμε στον τελικό στόχο. Παρόλ' αυτά σε περίπτωση που είμαστε στον στόχο την μηδενική χρονική στιγμή δεν υπάρχει κάποια σειρά από ενέργειες καθώς τότε ξεκινάει το πακμαν, άρα πλά επιστρέφουμε το None. Επίσης για την χρονική στιγμή αυτή μετά τον έλεγχο αν είμαστε στον τελικό στόχο προσθέτουμε επίσης εκτός από αυτά που είχαμε και στο προηγούμενο ερώτημα την πληροφορία που αφορά το `transition` μεταξύ του φαγητού την χρονική στιγμή t , του φαγητού την χρονική στιγμή $t + 1$ και της ενέργειας που θα κάνει το πακμαν για να φτάσει εκεί. Για την συγκεκριμένη πληροφορία σκέφτηκα ότι, προκειμένου να υπάρχει φαγητό στην συγκεκριμένη θέση την $t+1$ θα πρέπει ο πακμαν να μην έχει βρεθεί στην συγκεκριμένη θέση που είχε φαγητό την προηγούμενη χρονική στιγμή. Σε περίπτωση που ο πακμαν βρέθηκε στην θέση αυτή που έχει φαγητό την χρονική στιγμή t τότε στην επόμενη χρονική στιγμή $t + 1$ δεν θα υπάρχει φαγητό στην συγκεκριμένη θέση. Άρα χρησιμοποίησα την συνεπαγωγή $\neg(\text{πακμαν στην θέση } x,y \text{ την } t) \wedge (\text{φαγητό στην θέση } x,y \text{ την } t) \Rightarrow (\text{φαγητό στην θέση } x,y \text{ την } t+1)$. **$t > 0$**

Το ίδιο με τα προηγούμενα θα γίνει την $t > 0$ απλώς θα προσθέσουμε και τις πληροφορίες που προανέφερα.

Για τα επόμενα ερωτήματα τις βοηθητικές συναρτήσεις τις υλοποιώ κάθε φορά ξανά μέσα στις συναρτήσεις.

Πρόβλημα 6

Για το ερώτημα αυτό κάνω ακριβώς ότι μου ζητείται από την εκφώνηση. Συγκεκριμένα σε μια λίστα (`only_walls`) βάζω τις θέσεις που έχουν τοίχο, ενώ σε μια λίστα (`not_walls`) βάζουμε τις θέσεις που δεν έχουν τοίχο και βάζω τις πληροφορίες αυτές στην KB. Για την βοηθητική συνάρτηση `Add pacphysics, action, and percept information to KB` αυτό που κάνω ότι μου ζητείται. Για την συνάρτηση `Find possible pacman locations with updated KB` αυτό που κάνω είναι ότι εκεί που λέει "Can we prove

whether Pacman is at (x, y) ? Can we prove whether Pacman is not at (x, y) ? Use entails and the KB.”
 ()χρησιμοποιώ την entails για τις θέσεις που το πακμαν μπορεί να βρεθεί και ξεχωριστά και τις θέσεις που δεν μπορεί να βρεθεί, και σε κάθε περίπτωση αν το αποτέλεσμα είναι αληθές τότε προστίθεται η έκφραση ότι βρίσκεται σ αυτήν την θέση ή ότι δεν βρίσκεται σ αυτήν την θέση το πακμαν. Για την ”If there exists a satisfying assignment where Pacman is at (x, y) at time t , add (x, y) to possible_locations” χρησιμοποιώ την findModel (γιατί λέει satisfying assignment άρα αναφέρεται σε ικανοποιητικό μοντέλο) και σε περίπτωση που δεν επιστρέψει false τότε προστίθεται στην λίστα των πιθανών θέσεων η συγκεκριμένη θέση. Έπειτα απλώς εκτελώ ότι λέει η εκφώνηση να κάνουμε.

Πρόβλημα 7

Στην συνάρτηση αυτή αρχικά αναφέρω ότι αν η known_map στην συγκεκριμένη θέση έχει 1 δηλαδή υπάρχει τοίχος εισάγουμε στην KB ότι υπάρχει τοίχος αλλιώς αν έχει μηδέν εισάγουμε στην KB ότι δεν υπάρχει τοίχος στην συγκεκριμένη θέση. Επίσης στην συνάρτηση Find provable wall locations with updated KB κάνω ότι μου ζητείται.

Πρόβλημα 8

Τέλος εκτελώ ότι μου λένε οι βοηθητικές συναρτήσεις απλώς στην αρχή κάνω και το εξής: για την χρονική θέση $t=0$ το πακμαν βρίσκεται στην θέση αυτή άρα ενημερώνω την known_map με μηδέν στην συγκεκριμένη θέση διότι το πακμαν βρίσκεται στην θέση αυτή. Επίσης εισάγω στην KB ότι δεν υπάρχει τοίχος στην θέση αυτή. Στην συνέχεια και γενικότερα στο ερώτημα απλώς κάνω ότι μου ζητείται.